

Verlag WK masters te Lyon - Dieter Geenens

Het startschot weerklinkt, onmiddellijk gevolgd door een tweede... Een valse start uiterst rechts van me; de Noor vertrok veel te vroeg en ook de Fransman naast me ging mee. Ze krijgen beiden een gele kaart. De stress stijgt. Ik wandel even rond mijn startblokken en ga als laatste klaar staan voor een nieuwe start. De Fransman doet nog even een extra ommetje en laat iedereen wachten. Hmmm.

'On your marks.' Een volledige stilte in het stadion, alleen het gezoem van een vliegtuig hoog boven ons. 'Set', gevolgd door het schot. Ik vertrek hard en zie enkel de Noor in mijn ooghoek, maar ook Cherif, de Fransman, dringt aan... Ik slaag erin ontspannen te versnellen. Verdorie, het gaat lukken. Ik hou sterk en fel aan, en ga als eerste over de meet... Een PR! Een PR! Nooit verwacht! Ik schreeuw het uit! Tot mijn grote verbazing komen Rachel en Anita op me af; ze staan net voorbij de finish me op te wachten op een plek waar helemaal niemand mag staan. Er vliegen zoenen over en weer. Zo hartelijk. Fotograaf om ons heen. 'Maar manneke toch', zegt Rachel, 'wat doede gij!'. Collega-atleten komen we de hand schudden... Mijn duim in de lucht richting tribune, want daar ergens zitten Katrien en Sten. Wat een start voor de tienkamp! Alles komt samen, de puzzelstukjes van drie jaar trainen voor dit doel vallen samen. Ik ben zielsgelukkig.

Het is een extract uit mijn blog ikgavoortienkamp.blogspot.be. Het was het begin van twee dagen tienkamp op het Wereldkampioenschap voor Masters. Het werd loodzwaar met liefst 48 tegenstanders op bijzonder hoog niveau, in temperaturen tot 37 graden in de schaduw, met vertragingen tot tegen de vier uur... De prestaties mochten er zijn: 100m in 12"17, 5m10 ver, 8m38 kogel, 1m44 hoog, 400m in 57"13, 18"62 horden, 25m38 discus, 3m10 polsstok, 39m58 speer, en 1500m in 6'01"07. Alleen het laatste nummer viel tegen; maar op is op! Het werd gelopen om 22u, bij enkel wat LED-verlichting van de tijdsregistratie en een haastig op de piste geparkeerde wagen met zijn koplampen gericht op de finish. Zonder benul van plaats in de finale, zonder rust vooraf, en dus waarlijk 'hels'. Maar dus wél een straf verhaal rijker ;-). Ik behaalde 5560 punten (derde Belgische prestatie AT) en werd elfde in de totaalstand. Het bewijst dat je van zero naar dit niveau kan groeien in 'slechts' zes atletiekseizoenen. Sport kan zo mooi zijn.

Bedankt voor jullie steun!

Dieter Geenens